

Holland Januarij 1. 1859.

De onveranderlijkheid Gods in de instandhou-
ding van Gods volk berestigt. -

Mal III: 6. Want ik de Heer worde niet veranderd;
daarom zijt gij, O kinderen Jacobs niet verterd. -

Bij de wisseling der jaargtijden worden wij, zoo niet alle nadan-
ken verstonen is geworden, gedrongen tot stilstaan; en de herinnering
van het ledene, dat hooft ^{van het jaargenot} schaduw te doen, vermits ons met we-
mois; en het vooruit zien in het onzekere der toekomst overwelmt
ons met een gevoel van hulpeloosheid, die ons alle vastheid
en rust doet misjen: ~~Wij~~ kunnen in deze tussel toe van aardse
wisselingen ook geen rust erlangen, of onze ziel moet dalen op de
rotte der leunen onrust en scheppen; en blijk daarom te wer-
ken op hem hoop ik, Zul orde behoeft te deel zijn: op dat onze ziel
verruimd worde, en niet enkel vreesch zij door te starven op de
bepaalde hoing onzes vergenkijske den gen; en yeneren worde van
de droefheid naar de werelt, en van de dwaling onre zaligheid te we-
ken in de verzueringen des Stofs: dit, Ja de kennis wensch ik
mijn hart, als mijn naarwensch: Gemeente, geliefde Jungs, mede
opriener, mede overdeers in den dienst en Berg van Holland. -
Daarom dan lere wij, Wander tijt voot te ander beschouwing
waarin God ~~zich~~ van zich zelve belangt, dat hij de onveranderlijkhe-
id is en dat deze onveranderlijkheid de veiligheid van Israels

Deze eigenschap Gods, O Heeren Roem, wordt hier aangevoert ter beves-
tiging van O Heeren aangekondigde vordelen, ^{zijdinge, konst van} het God verlan-
tend doch door God zooling gedragen Is dael, twelk God leant ma-
deligheid misbruikte, en zich tijdens de konste van den Mis als be-
redingen dan vordelen God vootspelde: doch in verbond laft hij hies
zijn konste zou zyna als het viand van een goudsmit, als de reppen
volles; hij zou een snel getruige zijn te gen de ove predes: en gijft
hies van zich op zijn over raader lijk heid: en berestigt derelve bij zou
der in het blijvend aan weren van Is raels reud: als zijnde
een levend en luid sprekend monument van God over and er
lijkheid. -

Wet ook de onver ander lijk heid God zou wel als elke den ge in de
is voor onre anstijfelijke zielen te misde van de wisselende stofflyke
schepping behoeft, en is een zekere blijvend tot ste
voor onre anders zou van en tel ing gestel de zielen: Hollands

in Zyn natuur is voor ons de opfrösching over Ziele: Het is het
turkbed in de golven van navelvloed smasten en leed, ende teele die
den wind na eene de natuur schokkende of kaan. - De Schroom
en Verhevene en in drak makende Schepping, hoe groot en gedreht ook
in Zyn were, Sloopt en lyft, is leem voeding en Schroying afhankelyk.
De sneeuw velden Zelfs van de toppen der bergen vloeyen in de kurven
daarheen, om de Oceaan te vullen de wolken te voeden en de neer de leuwe,
om het planten en dieren rijke Overtegaan ter Schroying van den
menschen, die alle op hunne beste tot stof wees keeren, en zich op
neeren in gablen overgaan ter vloeyen in de staag wentelende
en wisselen de kring deres were, die oude cris te felijke deel met wec
ruwe stortelt, van weg die stadije en leede prediking van het ves
derlyke van al t Schepdel, zo ze buiten het selve ruw de lunt wind
en dyn ouwe ande lijken. En of schroom de natie en geslachten als
liviere, daar eeinwe heen vloeyen staag worden zij ver stangen als
de wateren eene liviere welke staag ver wisselen: - God is in het min
den deres ongestadigheit en stendvartig veranderlykheit die
Over ander te ke die geen vider drom geen sloping of voeding
en versteking keent. Hij is die leerwige, Ik ben die ik zal zijn. Al
het oek dat God in het vleesch geopenbaard wordt: Zyn natuur wordt geen
wisselend zwak aan sloping en voeding vleesch of schroom Hij zocht ruwe
vereenig: Of schroom van medes borst en laving afhankelyk zo is hij en
blyft hij de geen die kan en over de Schroying. Of schroom Hij Zyn bloed
stort en oude God met Zyn bloed en door Zyn gemeente koop toch
is Hij de eeinwig levend en de fontein des levens. En of schroom ist ge
weld des vrij mid des drivels en des doods, toch stond Zyn oor open
voor het gewep des woed driftigen en hulp eloven. Zyn arm is niet
verhoft, Zyn Kracht niet vergaan. Zyn wetenschap wed niet meer
of mindet. - Oek nu is Hij Wen heilig en rest van ardig als toen Hij de
daarde met de leud bloed bedekte over Sodom met ruwe en bilphel
zeijnde of Kedrah Dathan en Abiram levend door de de de
verwelgen: Oek is Zyn hefte hart in Christus niet verhoft, zelfs
niet door bergen van Zonden die in leed in van geen ver toer lyen
worden maur lijne lijfde is eeinwig: Hij kan zeg gen: Ik schroom
wordt niet veranderd, en voorwaat niet alleen in Zyn were,
maur columnis in Zyn plan en besluit: Al is het oek dat wij in
Han en God eeven als en Hoordes de gebeden: Hij toch neemt
in Zyn plan elk gebed op en dan geheelen verant wordde lijken men
op pals en Schatkel en als eene des mid del oor taken tot Zyn lijfde
daw Hij t begin en einde van alle eeinwe over riet. En wan nu
toch Zyn Hij ver an der en gelijk menschen die het vaak aan door
Zicht en maqt uitbrekt. en zo Hij ver anderde, Wat

Zouden zine woorden ende ons kin nen geden: Wat doet
Zou zijn de betekenis van god s goed woord: - Wij zou
den ter bevestiging op in mid den van de wijs bejngen de natuur,
en de wisselend wereld toonen en tot stichting wyzen kin nen
op de waarheid van god s woord twelk de lijdelijk is tusschen de W
gan kelyke statels de wereld wyzen: Welk woord is er om trant de
nathen met zinen mond gegeven en twelk Hij niet volbragt? Laet
Babel Ninive Edom sprekken! Doch god wist ons by voort ken

ten bewijs zijn om de redelijkheid op het blijvend bestaan van
het huis Israels Jacobs geslacht. - Leke lijkt dit op de wereld zee als
Uy drijven en nimm er zich daar nede vereenigende volk
Een volk geslagen geplaat ter nee gevoelen en noy teus was gode
is een sprekend bewijs doot alle eeuwen heen van de waarheid
en inget and lykheid god in zine dreigingen en beloften. -

Doch het Israël naar den geest, Ja elk kind Abrahams en twelk de
stap stappen des gelovigen Abrahams drift is een levend en spre
kend bewijs van god s onveranderlijkheid daar zij zouden,
Ver teerd zijn zoo god niet de ouder and erlyke was. -

Het was en tuch z Heeren gemade voor nebliden zine goed woord in
de Paradijs bloeste, ook die aan Abraham Quak en Jacob gegeven; het was
en zine verbond en zine recess wille dat He ze de vee spaarde en
ze niet overgaf aan hinnen vijanden en zoude waar doot ze
leke lyk afgelymede en verteerd zouden zijn: met alleende won
deven zine almacht maakte de krachten de natuur en eene
open stapeling van wonderen die naar tot ophoriding van
dut volk, en tot vervulling van de verbond beloften doot alle die
eeuwen heen; doch evend er werd god s gedult lanke uwedigheid
en goedheid op eene toegende wijze Haay op de proef gebragt: -

* En zoo is elk kin niet eene levende prediketen, verkondigsten en eene
kin sprekend schouwspel van de ouder and erlykheid god, daer
ander elk een kin niet zou verteerd zijn: Wat zou ze ander
behoef hebben van in de plaatse des pyning als een ruis brons
te lijzen? en and er wat zou ze ander die hart hemel rehting
die doot naar god gegeven hebben, daer ze uit de ard de ard de
en van god af heer zij zijn? Wat zoude ze ander hebben bewaard
van een proov te zijn van het goed dunklen des bozen harten; en welk
ze allen zou doen ver lijken, is eene doot lozende zoude riit
gieting en lastering des al le st wy ster: Niet een des kan der
god of Hij zou zoude de ouder and erlykheid van god lijfde en
barm hastigheid en almacht god, doot het bedel des harten doot
zine lijsten broek lykheid en reeds lang verteerd zijn, leed lang
doot zine vijanden welk en Satan ver zorgen en and erlykheid zine
tegen heden en ver lijken zijn. Is de gemeente god s en preel der

der heerlijkheid in God, Zekere de ver kon del ig de on ver and er g o d.

1. B. Bij de wijsheid des Jaars is de beschrijving der waarheid ons passende want de geest der gemeente god de steutel in hand ter oplossing van het raadsel waarom en waardoor god die zyt die gij zijt: Niet om essent walle maar om zyns grooten naams wil. - Opdat Hij zich in u verheestijke! Berigten aenschicht!!

2. En gij die naar god naem gevend word, het predikt ons eene berchamende waarheid: Ons afgelegde lofsbaan was zo, dat wij er zonden ops verleid zyn: in tegenheen zonden wij zyn verstanden. in onze zonden zonden wij zyn ongekomen ware niet de onveranderlyke trouw en liefde gods ons niet te stede gekomen: Hoe vaak nader den wij de gelyken van afgrijselyke afgrond? En hoe vaak werd die satansche helleoefening verstant ter wij niet meer strijden konden en wilden, en welke ontzigtbare hand drong ons onwillekenig tering! ! was die onveranderlykheid, want god leeft hetzelfde, anderwaer wij verleid. Santus blis.

3. En daarom hve berchamend ook het is eene tot dankbaarheid wakende waarheid: Want aardsche vader had den geestlang by zulk gedrag hunne kinden verworpen: jee. aardsch vader is vast zo geterd dan god geterd wordten dus den de zyn endenkbaarheden zyn kinden; - zo wij denken aan onre zonden aan onre verine bovegedachten worden endoelen, Is het dan niet een wonder dat wij niet nog zitten? O in dien de heer veranderd ware, zonden wij in mees gift bekas op gift bekas ten beledoding door wereld lust en vleeschelyke begeerlykheid door bortheid en medwollig ongeloof gedruken hebben: luyt ras dan danken. van wege zyne onveranderlyke trouwen hieft want anders want anders zonden wij lang verwoopen zyn en de zede hem in het waard des gelijts zyn veranderd.

4. Ook is het een woord van vertrouwing voor dit geslachte toetk oer kent, naar god draagt, in hem zyn sterke toekt, hem Jehova nimen gerechtigheid went, zyn naem stelt tot een sterke trouwen voor zyn woord bestt. - De onrekeret toekerst wistom toch zyn eene onverwikkere zots. - Het leven der zynen loert stoffe op om te te verteren, instede dat gij te zyn bennis men om hem vroog zynne dengo: Hij heft ons lief zonden onre werken, by zo heeft hij lief eenwig: onre gerechtigheid verborst hem niet aan ons en bewooy hem niet om ons wel te doen, zo ook zal nu nog in eenwigheid ons bedeslyke liefde niet berpken of verkoelen: Delsfde redenen die ons van verterney door zonde werets vijanden en verdrikkingen bewaard hebben, zyn onre eenwige vlijheid Wet ook wilsken moye.

5. Gelyk het vertrouwen is is het ook waer schuuden want ook zynne doringen selenzen men als zijne goede woorden: zo mijn kinden zal die niet geloof zal ook wilsken worden: dit is onveranderlyk als god: na eenen nu vormis geveld te hebben blyft het nog den niet geloof zal Wet ook wilsken moye.